

WHERE ARE THE WATERS OF CHILDHOOD?

See where the windows are boarded up,
where the gray siding shines in the sun and salt air
and the asphalt shingles on the roof have peeled or fallen off,
where tiers of oxeye daisies float on a sea of grass?
That's the place to begin.

Enter the kingdom of rot,
smell the damp plaster, step over the shattered glass,
the pockets of dust, the rags, the soiled remains of a mattress,
look at the rusted stove and sink, at the rectangular stain
on the wall where Winslow Homer's Gulf Stream hung.

Go to the room where your father and mother
would let themselves go in the drift and pitch of love,
and hear, if you can, the creak of their bed,
then go to the place where you hid.

Go to your room, to all the rooms whose cold, damp air you breathed,
to all the unwanted places where summer, fall, winter, spring,
seem the same unwanted season, where the trees you knew have died
and other trees have risen. Visit that other place
you barely recall, that other house half hidden.

See the two dogs burst into sight. When you leave,
they will cease, snuffed out in the glare of an earlier light.
Visit the neighbors down the block; he waters his lawn,
she sits on her porch, but not for long.
When you look again they are gone.

HVOR ER BARNDOMMENS VANDE?

Ser du hvor vinduerne er planket til,
hvor det grå vigespor skinner i solen og saltluften
og asfaltpladerne på taget er skrællet eller faldet af,
hvor rækker af hvid oxeye driver på et hav af græs?
Der er stedet hvor du skal starte.

Træd ind i forrådnelsens rige,
mærk lugten af vådt puds, tag et skridt over glasskårene,
støvlommerne, kludene, de snavsede rester af en madras,
kig på den rustede ovn og vask, på den firkantede plamage
på væggen hvor Winslow Homers Golfstrømmen hang.

Gå videre til værelset hvor din far og mor
lod sig henrive i kærlighedens drift og kast,
og hør, hvis du kan, knirken af deres seng,
gå så til det sted hvor du gemte dig.

Gå hen til dit værelse, til alle de værelser hvis kolde, klamme luft du indåndede,
til alle de uønskede steder hvor sommer, efterår, vinter, forår,
synes at være densamme uønskede årstid, hvor de træer du kendte er døde
og andre har rejst sig. Besøg det andet sted
du knapt kan huske, det andet halvskjulte hus.

Se de to hunde komme styrtende. Når du går
holder de op, slukket i det blændende skær af et tidligere lys.
Besøg naboerne i husblokken længere ned; han vander sin plæne,
hun sidder på verandaen, men ikke længe.
Ved næste blik er de væk.

Keep going back, back to the field, flat and sealed in mist.
On the other side, a man and a woman are waiting;
they have come back, your mother before she was gray,
your father before he was white.

Now look at the North West Arm, how it glows a deep cerulean blue.
See the light on the grass, the one leaf burning, the cloud
that flares. You're almost there, in a moment your parents
will disappear, leaving you under the light of a vanished star,
under the dark of a star newly born. Now is the time.

Now you invent the boat of your flesh and set it upon the waters
and drift in the gradual swell, in the laboring salt.
Now you look down. The waters of childhood are there.

Forsæt med at gå tilbage, tilbage til marken, flad og forseglet i dis.
På den anden side venter en mand og en kvinde;
de er kommet tilbage, din mor før hun blev grå,
din far før han blev hvid.

Se nu på North West Arm, hvordan den gløder i et dybt cølinblåt.
Se lyset på græsset, det ene blad der brænder, skyen
der flammer op. Du er der næsten, om et øjeblik forsvinder
dine forældre, efterladende dig under lyset af en svunden stjerne,
under mørket af en nyfødt stjerne. Nu er tiden inde.

Nu opfinder du dit køds fartøj og sætter det på vandene
og driver i den jævne dønning, in det huggende salt.
Nu kigger du ned. Der er barndommens vande.